

hvem af dem, som have erholdt ligemange Stemmer, der skal være Opmand, ved Lodkastning.

§ 6.

Hvad enten Sagen afgjøres ved Forlig eller ved Kjendelse, maa den tage Bestemmelse indeholde Regler for:

- 1) Veiens Begrændning, baade hvad dens Endepunkter og hvad dens Brede angaaer;
- 2) hvilke Arbejder, der ansees nødvendige til Veiens første Istandfættelse og fremtidige Vedligeholdelse i Almindelighed, derunder indbefattet dens Forsyning med de muligt fornødne Grøfter, Steenkister og Broer;
- 3) til hvilken Tid og paa hvilken Maade Istandfættelses- og Vedligeholdelsesarbejderne i Almindelighed skulle udføres, derunder Bestemmelse for, hvor den fra Grøfterne opgravne Jord m. m. skal henlægges, hvorvidt Bugter paa Veien skal rettes og deslige;
- 4) hvem der skal føre Tilsyn med Arbejderne, baade ved den første Istandfættelse og ved den senere Vedligeholdelse, og besørge Tilfigelserne til de forskjellige Naturalpræstationer, samt hvorlænge det skal varetage denne Bestilling, og
- 5) hvorledes Udgifterne, saavel ved Sagens Behandling, som ved de paagjældende Arbejder, skulle afholdes, og paa hvem samt i hvilket Forhold de skulle fordeles; hvorved der, forsaavidt ingen tidligere gyldig Bestemmelse derom findes, fornømmeligen bør tages Hensyn til den Nytte og Brug, de enkelte Paagjældende have af Veien, uden at derved dog ubelæstes Hensyn til de øvrige muligt tilstedeværende Forholde.

§ 7.

Det i den foregaaende Paragraf ommeldte Tilsyn har efter de i Forliget eller Kjendelsen givne almindelige Regler at bestemme, hvilke Arbejder der hvert Aar eller i hvert enkelt, muligt uventet, indtruffet Tilfælde skal foretages,

samt, forsaavidt almindelige Bestemmelser derom ei findes, at paasee, at Manglerne inden en passende Frist afhjælpes eller, om nødvendigt gjøres, selv at foranstalte dem afhjælpne paa Vedkommendes Regning ved leiede Folk.

§ 8.

Saavel Klageren som hver af de andre Paagjældende staaer det frit inden 4 Uger efter Kjendelsens Afgivelse at indanke samme for Landvæsenkommissionen. Den, der bestemmer sig til sliig Paanke, har til den Ende at indgive sin Klage, hvori Grundene for samme behørigt maae være fremsatte, og som maa være bilagt med en Udskrift af den Forretning, der agtes indanket, til Amtmanden, som derefter foranstalter en Landvæsenkommission udnævnt til Sagens Behandling. Denne foregaaer paa sædvanlig Maade. Dog skal Indvarslingen ogsaa kunne skee ved Bekjendtgjørelse til Kirkestevne paa 2 efter hinanden følgende Søndage, og paa anden i Eggen brugelig Maade, s. Ex. gennem en almindelig udbredt og paa Eggen udgiven Tidende, med mindst 14 Dages Varfel. Landvæsenkommissionens Kjendelse er endelig.

§ 9.

Opstaaer der under Sagens Behandling enten ved første Instants eller for Landvæsenkommissionen Uenighed eller Usikkerhed om, hvorvidt en af de Paagjældende overhovedet er berettiget til Færdsel paa den omspurgte Vej, eller hvorvidt han er pligtig til at afgive Grund til samme, eller hvorvidt han af en eller anden særegen Marsag maatte være fritagen for at deeltage i Veiens Istandfættelse eller Vedligeholdelse, bliver Spørgsmaalet, i Mangel af mindelig Overenskomst, at bringe for Domstolene. I saa Fald gives der den Paagjældende en passende kort Frist, inden hvilken han vil have at paatale Sagen, som derefter uafbrudt skal forfølges til Doms, og udsættes Forretningen som Følge heraf, indtil endelig Dom er falden. Unblader den Paagjældende at paatale Sagen inden den givne Fristis Udløb, ansees Retsspørgsmaalet som frasaget af ham, og Sagen fremmes derefter paa sædvanlig Maade.